

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Harti Vladislav prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Ianovici Dumitru xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 01.08.2018- 17.01.2019;
2. Instanța de apel: 14.02.2019 - 03.04.2019;
3. Instanța de recurs: 29.11.2019 - 05.05.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 17 ianuarie 2019 Ianovici Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Codul penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 3 (trei) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; conform art. 90¹ alin. (1) Codul penal, prima parte a pedepsei cu închisoarea pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni urmează a fi ispășită în penitenciar de tip semiînchis; conform art. 90¹ alin. (3) Codul penal, executarea părții de pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni se suspendă pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 11 aprilie 2018, aproximativ ora 08:00, Ianovici Dumitru, urmărind scopul comiterii unui act de huliganism, aflându-se într-un loc public, în or. Ialoveni, la intersecția străzilor Alexandru cel Bun și Prieteniei, încâlcind grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără nici un motiv întemeiat, coborând din automobilul de model „Nissan Almera” n/î xxxxx, s-a apropiat de automobilul condus de Colța Tudor, de model „Volkswagen Caddy” cu n/î xxxxx l-a numit pe ultimul cu cuvinte necenzurate, după care l-a agresat fizic și anume i-a pulverizat cu un spray lacrimogen de model nestabilit pe care îl avea asupra sa în regiunea feței, ca urmare cauzându-i combustie chimică ușoară a ambilor ochi, care a putut fi cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui spray lacrimogen, posibil în timpul și

circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, fapt care se confirmă prin raportul de expertiză nr. 201802D0836 din 10 mai 2018, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, de către avocatul Kovali Vladimir, în interesele inculpatului Ianovici Dumitru, solicitând: admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care Ianovici Dumitru sa fie achitat potrivit art. 390 alin. (1) pct. 1) Codul de procedură penală.

2.1 În motivarea apelului avocatul a invocat că, este greșită calificarea acțiunilor inculpatului Ianovici Dumitru conform art. 287 alin. (3) Cod penal. Or conform Legii privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă nr. 130 din 08.06.2012 „spray cu gaze lacrimogene sau iritante - mijloc special de autoapărare conținând gaz lichefiat cu proprietatea de iritare sau de paralizare temporară”. În coroborare cu art.3,4 din Legea privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc nr.218/19.10.2012 „mijloace speciale - obiecte, muniții, echipament, substanțe chimice, substanțe lacrimogene și colorante, dispozitive audiovizuale de influență psihologică, mijloace de stopare forțată a unităților de transport, mijloace de transport, utilaje și tehnică de luptă, animale dresate, utilizate pentru apărarea pasivă sau activă, fără efecte cu caracter letal, destinate înfrângerii rezistenței opuse, imobilizării și dezorientării persoanei sau distrugerii obstacolelor; Subiecți ai prezentei legi sânt: b) personalul special împuternicit al Inspectoratului pentru Protecția Mediului, al serviciilor specializate din cadrul autorităților publice centrale, create în scopul transportării purtătorilor materiali de informații atribuite la secret de stat mijloacelor financiare și a obiectelor de preț; Subiecții legii au dreptul să aplice forța fizică, mijloacele speciale și armele de foc în caz de legitimă apărare, în stare de extremă necesitate sau de reținere a persoanelor în condițiile și în situațiile prevăzute de prezenta lege”.

A relatat apărarea că, instanța nu a constatat dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni presupuse. Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Codul de procedură penală.

A indicat apelantul că, instanța eronat a calificat acțiunile inculpatului fără a avea un suport probatoriu, fiind combătute de totalitatea probelor apărării inclusiv a acuzării prezentate în instanța de judecată. Materialul, considerat de instanță, probator nu determină incontestabil faptul că, inculpatul Ianovici Dumitru, a avut intenția comiterii unui act de huliganism cu aplicarea lacrimogenului, n-a încălcat grosolan ordinea publică, acțiunile n-au fost însoțite de aplicarea violenței asupra părții vătămate, precum și de acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită. Or partea vătămată declară: „Inculpatul nu l-a lovit nici cu mâna, nici cu un alt obiect pe acesta”.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2019, a fost admis apelul avocatului Kovali Vladimir, casată, inclusiv din oficiu, parțial sentința, în partea care se referă la individualizarea executării pedepsei și pronunțată, în această parte o nouă hotărâre, prin care pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare stabilită lui Ianovici Dumitru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (3) Cod penal se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

În rest prevederile sentinței au fost menținute fără modificări.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond la pronunțarea sentinței, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal a constatat cu certitudine că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Codul penal, după semnele: *huliganismul, adică, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei cu aplicarea și încercarea aplicării obiectului pentru vătămarea integrității corporale.*

Aceste circumstanțe au fost constatate prin următoarele probe și anume: - declarațiile părții vătămate Colța Tudor; - declarațiile martorului Iliescu Vladimir; - raportul de expertiză judiciară nr. 201802D0836 din 10.05.2018, prin care s-a stabilit că lui Colța Tudor, i-a fost cauzată combustie chimică ușoară a ambilor ochi și se califică ca vătămare corporală neînsemnată; - plângerea cet. Colța Tudor pe numele șefului IP Ialoveni prin care solicită să fie trasă la răspundere persoana necunoscută care la data de 11 aprilie 2018, ora 08.00, l-a agresat; - procesul verbal de confruntare din 14.06.2018, între partea vătămată Colța Tudor și bănuitul Ianovici Dumitru; - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 aprilie 2018 cu fototabel a locului comiterii acțiunilor pretins ilegale asupra părții vătămate Colța Tudor.

Instanța de apel a respins poziția apărării întrucât are un caracter declarativ și o apreciază ca o poziție de apărare a inculpatului întru evitarea răspunderii penale, care însă nu pot constitui un temei de adoptare a unei sentințe de achitare, or, în primul rând vinovăția acestuia se dovedește pe deplin prin cumulul probelor analizate mai sus care coroborează între ele. Astfel, atât partea vătămată Colța Tudor, dar și martorul Iliescu Vladimir audiați în cadrul cercetării judecătorești au confirmat comportamentul ilegal al inculpatului. De fapt chiar și inculpatul Ianovici Dumitru a confirmat că a scos din buzunar spray-ul lacrimogen și l-a avertizat pe Colța Tudor că-l va folosi dacă acesta nu se va liniști. Mai mult ca atât, prin materialele cauzei penale s-a constatat că, la 11 aprilie 2018, orele 09.40 min., Serviciul de Urgență Ialoveni a anunțat Serviciul de gardă al Inspectoratului de poliție Ialoveni despre faptul că la 11 aprilie 2018, Colța Tudor a fost stropit cu spray în față. Astfel, este evidentă legătura causală dintre acțiunile inculpatului și leziunile corporale provocate lui Colța Tudor, ori partea vătămată a fost preluată de medici anume la 11 aprilie

2018, ora 09.40 min, adică la scurt timp după incident și nu peste câteva ore sau zile, iar în rezultatul expertizei s-a constatat că leziunile au fost cauzate anume de un gaz lacrimogen, despre care inculpatul susține că doar l-a avertizat pe Colța Tudor că-l va utiliza.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Ianovici Dumitru, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75, 76, 77 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Astfel, Colegiul penal a conchis că, prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului, pedeapsa în mărime de 3(trei) ani închisoare, pedeapsa respectivă este proporțională faptei comise. Din aceste considerente și ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, care la evidența medicului psihiatru nu se află, nu este angajat în câmpul muncii, este anterior judecat, antecedentele penale fiind stinse, a comis repetat infracțiuni contra patrimoniului, astfel nu se află pe calea corijării și dorinței de a se reintegra în societate, fiind persoană predispusă spre comiterea de noi infracțiuni, nu a conștientizat gravitatea celor comise, de lipsa circumstanțelor atenuate și de existența circumstanțelor agravante, instanța de judecată consideră că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat cu izolarea inculpatului de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoarea pe un termen de 3(trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptei prejudiciabile comise de către inculpat. Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

La caz, instanța de apel luând în considerație gravitatea faptei comise și personalitatea făptuitorului, a considerat necesar de a suspenda condiționat executarea pedepsei.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în procuratura de Circumscripție Chișinău - Harti Vladislav, indicând temeiurile prevăzute la pct. 6) și 10) art. 427 alin.1 Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu menținerea sentinței în vigoare.

4.1 În motivarea cerințelor sale recurentul a indicat că, pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, fiind periclitată ordinea de drept, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane.

Menționează acuzarea că, instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel.

În acest caz, indică procurorul că, instanța era obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Cod penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod.

În acest context, constată recurentul că, decizia adoptată în cauza lui Ianovici Dumitru, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

În contextul celor expuse, acuzarea consideră greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Ianovici Dumitru și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, *în situația în care inculpatul nu a recunoscut vina și încercând sub diferite metode de a duce în eroare atât organul de urmărire penală cât și instanțele de judecată, având un singur scop, eschivarea de la răspundere penală.*

Menționează acuzarea și asupra faptului că instanța de apel la, la numirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de faptul că inculpatul pe parcursul urmăririi penale și în instanța de fond, a pledat nevinovat, prin apelul declarat a solicitat emiterea unei decizii de achitare, nu a luat în considerație că unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul prejudiciabil și de pericol social a infracțiunii săvârșite de Ianovici Dumitru, că a fost săvârșită intenționat, conform prevederilor art. 16 al Codul Penal se referă la o infracțiune gravă, prevăzută la art.287 alin.(3) Cod penal. Astfel, circumstanțe atenuante nu au fost reținute în privința inculpatului.

5. La recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău - Harti Vladislav, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1/1 Cod procedură penală, avocatul Kovali Vladimir a depus referință prin care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că în realitate inculpatul este căsătorit, are doi copii minori la întreținere, dispune de studii superioare, lucrează în calitate de inginer la „MSM

STAR” S.R.L., fără antecedente penale. Pe parcursul activității a colaborat activ cu organele de drept în deosebi cu poliția participând la diferite raiduri și acțiuni în menținerea ordinii publice. Atât până la incident cât și după el nu are careva încălcări. La locul de muncă și de trai se caracterizează pozitiv.

Astfel, indică apărare că, la individualizarea pedepsei inculpatului instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 79 Cod penal.

Analizând temeiurile invocate de recurent, în raport cu materialele dosarului, constată avocatul că, acestea nu și-a găsit confirmare. Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

6. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia avocatului Kovali Vladimir expusă în referință, și motivele invocate, Colegiul penal lărgit conchide că, recursul urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Dispoziția art.434 Cod de procedură penală stipulează că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei ținând seama, după caz, de opinia părților expusă în referință ori în ședință, dacă au participat la ea, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă, că procurorul, își întemeiază recursul declarat în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6.1 Referitor la temeiul pentru recursul declarat prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat, specificând în acest sens următoarele.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit raportând temeiul invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că, în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în

partea criticată de procurorul Harti Vladislav, deoarece argumentele expuse în recursul depus sunt nefondate, decizia instanței de apel conținând toate motivele pe care se bazează soluția. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Analizând temeiul de casare a deciziei prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, invocat de către procuror, Colegiul penal constată că, recursul nu a fost motivat sub acest aspect și mai mult ca atât, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415, 417 alin.8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Colegiul constată că, temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv.

6.2 La fel, drept temei pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, adică cazul când s-a aplicat pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale - temei care la fel nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În esență, recurentul critică soluția instanței de apel doar în partea aplicării pedepsei, și anume în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Ianovici Dumitru.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin.(4) art.90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiului penal lărgit consideră că, nu și-a găsit confirmarea temeiul invocat de procuror în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 72, 75, 76, 77, 78, Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind justificat, în privința acestuia, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Reieșind din textul deciziei contestate, se reține că la capitolul executării pedepsei inculpatului Ianovici Dumitru, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, aceasta fiind din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este fără antecedente, cât și de faptul că nu și-a

recunoscut și conștientizat vina, nu s-a căit, astfel, considerând instanța de apel că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea pedepsei închisorii, iar scopul pedepsei penale va fi atins prin suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea, conform art. 90 Cod penal.

Cât privește argumentul recurentului, precum că inculpatul vina în comiterea faptelor imputate n-a recunoscut-o, nu a demonstrat nici o urmă de remușcare, pe parcursul procedurilor, Colegiul penal reține că, utilizarea de către inculpat a dreptului legal de a nu recunoaște vina în acțiunile imputate, nu poate fi sancționată de către stat prin aplicarea unei pedepse mai aspre. Mai mult ca atât, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată că în decizia atacată se motivează corespunzător că este dreptul inculpatului de a-și formula o tactică de apărare, iar sarcina instanței este de a verifica și a stabili dacă poziția inculpatului este în concordanță cu probele administrate în cauză.

Reieșind din conținutul hotărârii instanței de apel, Colegiul penal consideră, că acesta întemeiat a concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, învederând faptul că inculpatul Ianovici Dumitru nu este anterior condamnat, împrejurare ce a permis instanței de a da dovadă de clemență față de acesta, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art.4 Cod penal, cât și prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a aplica în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că eroarea de drept invocată de recurent prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile indicate de către procurorul Harti Vladislav, nu sunt întemeiate din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz.

Subsecvent, Colegiul conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor declarate precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune declararea, inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău - Harti Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2019, în cauza penală privind-l pe *Ianovici Dumitru xxxxx* cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de **04 iunie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor